

จตุสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กรมพัฒนาที่ดิน
(LDD disciplinary E-newsletter)
ฉบับที่ ๖/๒๕๖๘ (กันยายน ๒๕๖๘)

หลักกฎหมายควรรู้

เรื่อง ความผิดทางวินัยในเรื่องเดียวกัน จะนำมาลงโทษซ้ำอีกไม่ได้นะ

วันนี้พี่วินัยอยากมาขอพูดถึงเรื่อง หลักกฎหมายเกี่ยวกับกรณีการลงโทษทางวินัยซ้ำ ซึ่งการบริหารงานภาครัฐให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรม จำเป็นต้องมีระบบการรักษาวินัยข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเคร่งครัด เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อสังคม อย่างไรก็ตาม การดำเนินการทางวินัยต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักกฎหมายทั่วไป ที่ว่า “ห้ามลงโทษซ้ำในความผิดเดียวกัน” ซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญในการป้องกันมิให้เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพเกินสมควรแก่เหตุ

“หลักกฎหมายทั่วไป” เป็นคำที่นักนิติศาสตร์รู้จักกันในฐานะของกฎหมายเพื่อการอุดช่องว่างที่ไม่มีกฎหมายลายลักษณ์อักษร ทั้งกฎหมายแพ่งและกฎหมายปกครอง ต่างก็บัญญัติถึง “หลักกฎหมายทั่วไป” ไว้เป็นหนทางสุดท้ายเมื่อไม่มีกฎหมายลายลักษณ์อักษรมาปรับใช้ในคดี โดยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔ บัญญัติไว้ว่า “กฎหมายนั้น ต้องใช้ในบรรดากรณีซึ่งต้องด้วยบทบัญญัติใด ๆ แห่งกฎหมายตามตัวอักษร หรือตามความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ เมื่อไม่มีบทกฎหมายที่จะยกมาปรับคดีได้ ให้วินิจฉัยคดีนั้นตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น ถ้าไม่มีจารีตประเพณีเช่นนั้น ให้วินิจฉัยคดีอาศัยเทียบบทกฎหมายที่ใกล้เคียงอย่างยิ่ง และถ้าบทกฎหมายเช่นนั้นไม่มีด้วย ให้วินิจฉัยตามหลักกฎหมายทั่วไป”

สำหรับกฎหมายปกครอง ปรากฏอยู่ในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ วรรคสอง ความว่า “วิธีพิจารณาคดีปกครองเป็นวิธีพิจารณาโดยใช้ระบบไต่สวนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองและระเบียบนี้ ในกรณีที่กฎหมายหรือระเบียบตามวรรคหนึ่งมิได้กำหนดเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ ให้ดำเนินการตามหลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง”

ด้วยเหตุที่ศาลไม่อาจปฏิเสธการวินิจฉัยคดีโดยอาศัยเพียงเหตุที่ว่าไม่มีกฎหมายบัญญัติไว้ได้ การใช้หลักกฎหมายทั่วไปในคดีแพ่งและคดีปกครองต่างก็มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ เพื่ออุดช่องว่างในกฎหมาย เมื่อไม่สามารถหากฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรมาปรับใช้แก่คดีได้ นั่นเอง

จตุรสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กรมพัฒนาที่ดิน
(LDD disciplinary E-newsletter)
ฉบับที่ ๖/๒๕๖๘ (กันยายน ๒๕๖๘)

-๒-

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

“มาตรา ๒๖ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง”

แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง ได้วางหลักเกี่ยวกับการปรับใช้หลักกฎหมายทั่วไปเกี่ยวกับการห้ามลงโทษซ้ำในความผิดเดียวกัน โดยอ้างอิงตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๗/๒๕๕๗ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อบ. ๗/๒๕๖๕ และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อบ. ๑๗๑/๒๕๖๖

หลักที่ว่า “บุคคลไม่อาจถูกลงโทษหลายครั้งสำหรับการกระทำความผิดเพียงครั้งเดียว เป็นหลักกฎหมายทั่วไปที่ห้ามมิให้ลงโทษบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าหนึ่งครั้ง สำหรับความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำความผิดเพียงครั้งเดียว ไม่ว่าจะความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำความผิดและโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะเป็นความผิดและโทษทางอาญา ความผิดและโทษทางปกครอง หรือความผิดและโทษทางวินัย ถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลผู้ถูกลงโทษ การลงโทษบุคคลมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำความผิดเพียงครั้งเดียว จึงเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยชัดแจ้งหรือปริยายเกินความจำเป็นแก่การรักษาไว้ซึ่งประโยชน์สาธารณะที่กฎหมายฉบับที่ให้อำนาจจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ๆ มุ่งหมายจะให้ความคุ้มครอง อันเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย”

ดังนั้น การลงโทษทางวินัยบุคคลมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำความผิดเพียงครั้งเดียว จึงถือเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยชัดแจ้งเกินสมควรแก่เหตุ ซึ่งต้องห้ามตามหลักกฎหมายทั่วไปและตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ข้อนำคิด : การดำเนินการทางวินัย หากองค์กรตรวจสอบตามกฎหมายเฉพาะได้ไต่สวนและมีมติในการกระทำความผิดเดียวกันและเป็นความผิดวินัย ส่วนราชการเมื่อสั่งลงโทษทางวินัยเรื่องนั้นไปแล้ว จะต้องดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายเฉพาะนั้น หรือไม่

จตุรสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กรมพัฒนาที่ดิน
(LDD disciplinary E-newsletter)
ฉบับที่ ๖/๒๕๖๘ (กันยายน ๒๕๖๘)

-๓-

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

“มาตรา ๙๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น แล้วแต่กรณี

...

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนตามมาตรา ๙๙ วรรคสอง ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

...”

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

“มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น

...

จตุรสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กรมพัฒนาที่ดิน
(LDD disciplinary E-newsletter)
ฉบับที่ ๖/๒๕๖๘ (กันยายน ๒๕๖๘)

-๔-

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น สำหรับผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

...”

สรุป แม้กฎหมายดังกล่าว จะบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย และให้ถือมติและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย แต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวหาได้มีผลเป็นการยกเลิกหรือยกเว้นผลบังคับของหลักกฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ห้ามมิให้ลงโทษทางวินัยบุคคลมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียว

ดังนั้น หากมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ผูกพันผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ซึ่งต้องสั่งลงโทษตามมติดังกล่าวแล้ว และผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ได้สั่งลงโทษทางวินัยในความผิดเดียวกันไว้แล้ว จำต้องยกเลิกคำสั่งที่ลงโทษไว้เดิมเสียก่อน แล้วจึงจะสั่งลงโทษใหม่ตามมติดังกล่าวได้ เพื่อมิให้การสั่งลงโทษขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ห้ามมิให้ลงโทษทางวินัยบุคคลมากกว่าหนึ่งครั้งสำหรับการกระทำความผิดที่บุคคลนั้นได้กระทำเพียงครั้งเดียว นั่นเอง

จตุสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กรมพัฒนาที่ดิน
(LDD disciplinary E-newsletter)
ฉบับที่ ๖/๒๕๖๘ (กันยายน ๒๕๖๘)

-๕-

อุทาหรณ์ควรฟัง

เรื่อง “ส่วนราชการสั่งลงโทษทางวินัยไปแล้ว ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช.
มีมติชี้มูลความผิด ส่วนราชการลงโทษซ้ำอีกได้หรือไม่”

วันนี้พิวินัย ขอนำเสนอ เรื่อง บุคคลไม่อาจถูกลงโทษมากกว่าหนึ่งครั้ง สำหรับการกระทำความผิดเพียงครั้งเดียว ไม่ว่าจะการลงโทษนั้นจะเป็นทางอาญา ทางปกครอง หรือทางวินัย เนื่องจากทุกการลงโทษย่อมเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยพิวินัยจะขอยกตัวอย่าง ดังนี้

อุทาหรณ์เรื่องมีอยู่ว่า ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาวินิจฉัย กรณีนายปิอบ ผู้ฟ้องคดีถูกกล่าวหาว่า ร่วมกันทุจริต โดยการปลอมแปลงเอกสารเพื่อให้ได้รับเงินค่าเวนคืน ค่ารื้อถอน หรือค่าขนย้ายมาเป็นประโยชน์ส่วนตัว เมื่อเรื่องเข้าสู่การสอบสวนทางวินัย ผู้ว่าราชการจังหวัดได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการสอบสวน และมีความเห็นว่านายปิอบ ผู้ฟ้องคดีมีความผิดวินัยแต่เป็นเพียง **ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง** จึงมีคำสั่งลงโทษตัดเงินค่าตอบแทนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๒ และนายปิอบ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษนี้ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ไต่สวนในเรื่องเดียวกัน และมีมติว่านายปิอบ ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดจริง และเป็น **ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง** ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงมีคำสั่งใหม่เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ลงโทษนายปิอบ ผู้ฟ้องคดีเป็น **ไล่ออกจากราชการ**

ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ คำสั่งไล่ออกจากราชการครั้งหลัง เป็นการลงโทษใหม่โดยที่โทษเดิมคือการตัดเงินค่าตอบแทนยังคงมีผลอยู่ ไม่ได้ถูกเพิกถอนเสียก่อน การกระทำเช่นนี้ทำให้นายปิอบ ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษถึงสองครั้งจากการกระทำผิดเพียงเรื่องเดียว ซึ่งขัดกับหลักกฎหมายทั่วไปและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ห้ามลงโทษซ้ำในความผิดเดียวกัน หากผู้ว่าราชการจังหวัดประสงค์จะเปลี่ยนโทษจากเบาเป็นหนัก ต้องเพิกถอนคำสั่งเดิมก่อน โดยให้การเพิกถอนมีผลย้อนหลังไปถึงวันออกคำสั่งแรก ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เมื่อนั้นจึงจะสามารถออกคำสั่งใหม่ได้โดยไม่ผิดหลักกฎหมาย แต่ในกรณีนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้เพิกถอนคำสั่งตัดเงินค่าตอบแทนเสียก่อน จึงทำให้การมีคำสั่งไล่ออกจากราชการเป็นการลงโทษซ้ำ ซึ่ง **ไม่ชอบด้วยกฎหมาย** และถือเป็นการละเมิดต่อนายปิอบ ผู้ฟ้องคดี จึงพิพากษาว่าคำสั่งไล่ออกจากราชการดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

จตุรสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กรมพัฒนาที่ดิน
(LDD disciplinary E-newsletter)
ฉบับที่ ๖/๒๕๖๘ (กันยายน ๒๕๖๘)

-๖-

ถามมา ? – วินัยขอตอบ !

“กระบวนการตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยจะถือเป็นการดำเนินการ
ซ้ำหรือลงโทษซ้ำ หรือไม่”

น้องดินดี : สวัสดีค่ะพี่วินัย น้องดินดีมีความสงสัยว่า กรณีข้าราชการกระทำความผิดวินัย และผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ หรือ งดโทษไปแล้ว ต่อมา อ.ก.พ.กระทรวง หรือ ก.พ. ได้มีมติเพิ่มโทษ หรือ เปลี่ยนแปลงคำสั่งจากงดโทษเป็นลงโทษ จะถือเป็นการถูกดำเนินการทางวินัยซ้ำ หรือถูกลงโทษซ้ำ สองครั้ง หรือไม่ ค่ะ ?

พี่วินัย : สวัสดีครับน้องดินดี คำถามนี้ดีมากครับ และกรณีนี้เข้าใจผิดกันเป็นจำนวนมากเลย ครับ ขออธิบายดังนี้ครับ ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาต้องรายงานผลการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ทราบ แล้วแต่กรณี เพื่อให้องค์กรเหล่านี้ทำหน้าที่เป็น "ผู้ตรวจสอบ" การดำเนินการอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งกรณีนี้ หาก อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. ตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยแล้วเห็นว่าไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม แล้วมีมติเป็นประการใด ผู้บังคับบัญชาต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น โดยหากมติดังกล่าวเป็นการเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือ ยกโทษ ผู้บังคับบัญชาก็ต้องยกเลิกคำสั่งเดิมและมีคำสั่งใหม่ให้ เป็นไปตามมตินั้น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการในการเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้น เป็นไปตามมาตรา ๑๐๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบหมวด ๗ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ครับ

น้องดินดีลองนึกถึงการตรวจสอบครับ ครูตรวจครั้งแรกแล้วให้คะแนน แต่เมื่อหัวหน้ากลุ่มสาระวิชา ตรวจซ้ำแล้วพบว่าคะแนนยังไม่ถูกต้อง ก็จะสั่งให้ครูแก้คะแนนให้ถูกต้องตามเกณฑ์ การแก้ไขคะแนนนี้ไม่ใช่การตรวจสอบซ้ำสองรอบ แต่เป็นการ "ปรับแก้" ให้คะแนนถูกต้องเพียงครั้งเดียวครับ

ดังนั้น การที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. มีมติให้แก้ไขคำสั่งลงโทษข้าราชการ จึงไม่ใช่ การดำเนินการซ้ำหรือลงโทษซ้ำ แต่เป็นการตรวจสอบและแก้ไขคำสั่งให้ถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้นครับ

จตุสารข่าววินัยอิเล็กทรอนิกส์ กรมพัฒนาที่ดิน
(LDD disciplinary E-newsletter)
ฉบับที่ ๖/๒๕๖๘ (กันยายน ๒๕๖๘)

-๗-

อ้างอิง/ที่มา

๑. หลักกฎหมายควรรู้

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
- พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘
- แนวคำวินิจฉัยของศาลปกครอง เล่มที่ ๑๒ (มีนาคม ๒๕๖๗)
- หนังสือคู่มือ หัวข้อ การใช้หลักกฎหมายทั่วไปในคดีปกครอง ศึกษาเปรียบเทียบกับมาตรา ๔
ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๒. อุทาหรณ์ควรฟัง

- คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๓๓/๒๕๖๘ (ประชุมใหญ่)

๓. ถาม - ตอบ

- <https://mspc.ocsc.go.th/๒๐๒๕/๐๖/๒๕/disciplinary-action-review/>